

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej v právnej veci žalobcu: **J., bytom P., okr. M.**, zastúpený advokátom JUDr. O., Advokátska kancelária v K., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. p. KM-22/PK-2006 zo dňa 28. februára 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 2 S 179/2006-78 zo dňa 4. marca 2008 takto

r o z h o d o l

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Bratislave č. k. 2S 179/2006-78 zo dňa 4. marca 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. p. KM-22/PK-2006 zo dňa 28.2.2006, ktorým rozhodnutím žalovaný potvrdil personálny rozkaz č. 741/2005 zo dňa 22.12.2005 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru

podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č.73/1998 Z.z. a rozklad žalobcu zamietol. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd z listinných dôkazov tvoriacich obsah administratívneho spisu mal preukázané, že žalobca bol personálnym rozkazom Ministra vnútra SR č. 741 zo dňa 22.12.2005 prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru (PZ) podľa § 192 ods. 1, písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníka PZ, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon) s tým, že jeho služobný pomer končí podľa § 194 ods. 3 dňom doručenia rozhodnutia z dôvodov, že porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti zvlášť hrubým spôsobom tým, že nebol čestný a disciplinovaný príslušník PZ, keď počas výkonu štátnej služby v mesiaci október 2005 opakovane ako starší referent oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Vyšné Nemecké na pracovisku pasovej kontroly pre peších a osobné motorové vozidlá na vstupe z Ukrajiny do Slovenskej republiky, kontrolu riadne nevykonával, pretože najmenej v troch prípadoch a to dňa 16.10.2005, 18.10.2005 a 31.10.2005 prevzal z cestovného pasu nestotožnených občanov Ukrajiny peniaze nezistenej meny a hodnoty, alebo iné nezistené predmety, ktoré im nevrátil a ponechal si ich pre vlastnú potrebu a následne umožnil týmto osobám bezproblémový vstup na územie Slovenska a túto skutočnosť bezodkladne neoznámil príslušnému orgánu napriek tomu, že podľa § 168 Trestného zákona bol takto povinný urobiť; na základe rozkladu žalobcu proti tomuto personálnemu rozkazu Minister vnútra Slovenskej republiky preskúmaným rozhodnutím zo dňa 28.2.2006 č. p. KM-22/PK-2006 rozklad žalobcu zamietol a napadnutý personálny rozkaz potvrdil, stotožniac sa so skutkovým a právnym stavom veci.

Krajský súd poukázal na znenie ustanovenia § 17 ods. 1 zákona, z ktorého vyplýva, že obsahom služobnej prípravy policajta je sľub vernosti Slovenskej republiky, čestnosti, statočnosti a disciplinovanosti, sľub, že všetky svoje sily a schopnosti vynaloží na to, aby chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj nasadením vlastného života a sľub, že sa bude riadiť Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Konštatoval, že žalobca pri vzniku služobného pomeru policajta zložil služobnú prísahu, v ktorej okrem iného sľúbil, že bude čestný, statočný a disciplinovaný, ako aj, že pod služobnou disciplínou v zmysle zákona sa rozumie dôsledné plnenie povinností ustanovených ústavou SR, ústavnými zákonmi ďalšími

všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnými rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, z ktorých dôvodov svedomité, riadne a včasné plnenie úloh uložených uvedenými normami patrí aj medzi základné povinnosti policajta.

Na základe zisteným okolností krajský súd dospel k záveru, že konanie prvostupňového i druhostupňového služobného úradu bolo v súlade so zákonom, pri zachovaní predpísaných lehôt a obe napadnuté rozhodnutia vychádzajú z objektívne zisteného a preukázaného skutočného stavu veci. Stotožnil sa s argumentáciou služobných orgánov, že v konaní žalobcu je potrebné vidieť porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, a preto jeho prípadné ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Námietky žalobcu uvedené v žalobe nepovažoval za opodstatnené, pretože skutkový stav bol zadokumentovaný legálnymi prostriedkami a tieto dôkazy boli žalovaným i náležite posúdené v zmysle zákona. Uviedol, že návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru bol prerokovaný i príslušným odborovým orgánom, preto ani neobstojí námietka žalobcu, že ustanovenia zákona v § 225 ods. 2, písm. c/ neboli dodržané.

Aj podľa názoru krajského súdu konanie, ktorého sa žalobca dopustil tak, ako je uvedené v oboch napadnutým rozhodnutiach, je v príkrom rozpore s obsahom služobnej prísahy a nezodpovedá tiež ani uvedeným služobným povinnostiam príslušníka policajného zboru.

Konštatoval, že trestné konanie a konanie o prepustení zo služobného pomeru sú samostatné konania s osobitnou právnou úpravou, ako aj, že v konaní o prepustenie zo služobného pomeru vydané rozhodnutie nemožno viazať a podmieňovať rozhodnutiami orgánov činných v trestnom konaní. Z týchto dôvodov neprihliadol na námietku žalobcu, že trestné konanie nebolo doposiaľ skončené a preto nadriadené orgány nemali rozhodnúť o jeho prepustení zo služobného pomeru.

Podľa názoru krajského súdu v danej veci dôvody na zmenu resp. zrušenie oboch napadnutých rozhodnutí neboli takého charakteru, aby odôvodňovali zmenu napadnutých rozhodnutí s prihliadnutím na vyššie uvedené skutkové a právne zistenia, a preto žalobu zamietol.

Rozhodovanie o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobcovi náhradu trov tohto konania nepriznal pre jeho neúspech v konaní.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia a z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., pretože súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie dôkazy. Uviedol, že v čase prepustenia zo služobného pomeru, ani v čase podania žaloby nebola mu daná možnosť oboznámiť sa s údajnými dôkazmi, ktoré mali preukazovať jeho domnelé korupčné správanie. Vytýkal súdu prvého stupňa, že vzhľadom na odstup času mohol náležite vyhodnotiť jednotlivé dôkazy, ktoré boli podkladom pre jeho prepustenie, predovšetkým sa oboznámiť s analýzou videozáznamov, vykonanou v trestnom konaní znaleckým posudkom KEÚ PZ Bratislava, č. p. PPZ-6075/KEÚ-BA-EXP-2006 zo dňa 31.6.2006, čo však nevykonal. Vyhodnotenie jeho konania súdom prvého stupňa považoval preukázateľne v objektívnom rozpore s dôkazmi, čo potvrdzuje nesprávne vyhodnotenie dôkazov v danej veci. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvého stupňa, že hoci v danej veci nie je ukončené trestné konanie voči žalobcovi, žalovaný dôvodne pristúpil k jeho prepusteniu zo služobného pomeru, a to z dôvodov, že jeho konanie je v príkrom rozpore s obsahom služobnej prísahy a služobným povinnostiam príslušníka PZ. Rozsudok súdu prvého stupňa považoval za nepreskúmateľný. Uviedol, že vždy konal v súlade s obsahom služobnej prísahy a služobnými povinnosťami príslušníka PZ, a nie je mu zrejmé, z ktorých relevantných dôkazov má vyplývať opak. Tvrdil, že konštatovanie súdu prvého stupňa, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu, z ktorého následne vyvodil nesprávny právny záver.

Na odvolanie žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť. Poukázal na to, že krajský súd sa vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a jeho rozhodnutie preto považuje za správne. Uviedol, že žalobcovi bola daná možnosť, aby sa oboznámil s dôkazmi preukazujúcemu mu protiprávne konanie a to dňa 16.12.2005, pričom žalobca s predloženým návrhom na prepustenie nesúhlasil, avšak v lehote stanovenej žalovaným sa nevyjadril a na svoju obranu nepredložil žiadny dôkaz, čím tak nevyužil zákonnú možnosť danú mu § 238 zákona a taktiež dňa 20.12.2005 bol oboznámený

aj s doplnenými dôkazmi, avšak v lehote stanovenej mu žalovaným opätovne nepredložil žiadne vyjadrenie a nenavrhol vykonanie žiadnych dôkazov, ktoré by ospravedlňovali jeho konanie. Poukázal na to, že v samotnom personálnom konaní vedenom podľa zákona, tento priamo očakáva aktivitu účastníka v konaní pri zisťovaní skutočného stavu veci, keďže účastník konania svojou výpoveďou, návrhmi na vykonanie dokazovania, vyjadreniami má prispieť k jeho objasneniu, pričom z pasivity účastníka sa tiež vyvodzujú právne následky. Ďalej uviedol, že o prepustení policajta zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1, písm. e/ zákona rozhoduje príslušný nadriadený, a to minister vnútra SR, ktorý si podľa zákona robí vlastný úsudok a pri zisťovaní a posudzovaní konania policajta nie je viazaný žiadnym procesným úkonom orgánov činných v trestnom konaní, ako aj, že v personálnom konaní rozhoduje nezávisle na výsledku prípadného trestného konania. Konštatoval, že zákonné predpoklady prepustenia musia byť dané v čase rozhodovania o prepustení a nie sú závislé od výsledkov prípadného trestného konania, keďže porušenie služobnej prísahy, resp. služobnej povinnosti nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu. Súčasne poukázal na to, že napadnutým rozhodnutím žalobcovi nebola vyslovená vina zo spáchania trestného činu, ale bolo rozhodnuté o jeho ďalšom zotrvaní v služobnom pomere príslušníka PZ.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c ods. 1 v spojení s §§ 212 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu proti rozhodnutiu Ministra vnútra SR č. p. KM-22/PK-2006 zo dňa 28.2.2006, ktorým bol personálny rozkaz č. 741 zo dňa 22.12.2005 (o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z.) potvrdený a rozklad žalobcu zamietnutý, z ktorých dôvodov odvolací súd v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania týmto rozhodnutiam predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona policajti sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 47 zákona služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 zákona policajt je povinný: a) **plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený**, b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas, c) oznámiť bezprostredne nadriadenému poruchy a nedostatky, ktoré ohrozujú alebo sťažujú výkon štátnej služby, a hroziacu škodu, d) zakročiť, ak hrozí škoda a na jej odvrátenie je potrebný neodkladný zákrok; nemusí tak urobiť, ak mu v tom bráni dôležitá okolnosť alebo ak by tým seba alebo iné osoby vystavil vážnemu ohrozeniu, e) pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom, f) **zdržať sa konania, ktoré by mohlo viesť k stretu dôležitého záujmu štátnej služby s osobnými záujmami**, najmä nezneužívať informácie získané v súvislosti s výkonom služby na vlastný prospech alebo na prospech iného, g) **v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor**, h) dodržiavať služobnú disciplínu, i) vykonávať štátnu službu nestranne, j) poskytnúť Policajnému zboru osobné údaje, ktoré sú nevyhnutné na realizáciu práv a povinností vyplývajúcich zo služobného pomeru, k) plne využívať čas služby a dodržiavať ustanovený základný čas služby v týždni, prípadne kratší čas služby v týždni; to neplatí v prípade, že mu bolo udelené služobné voľno alebo dovolenka, l) byť pri výkone štátnej služby ustrojený a dbať o náležitú úpravu svojho zovňajšku, m) oznámiť bezodkladne bezprostredne nadriadenému príbuzenské vzťahy podľa § 18, ktoré vznikli počas trvania služobného pomeru, n) plniť aj povinnosti vyplývajúce z iných všeobecne záväzných právnych predpisov, o) preukázať nadriadenému, že riadne študuje a bezodkladne mu oznámiť všetky zmeny súvisiace so štúdiom pri výkone štátnej služby, p) predložiť bezodkladne nadriadenému rozhodnutia zakladajúce stratu bezúhonnosti, r) oznámiť bez zbytočného odkladu

nadriadenému stratu alebo odcudzenie svojho služobného preukazu alebo služobného odznaku, s) podrobiť sa lekárskej prehliadke, prieskumnému konaniu alebo psychologickému vyšetreniu na zistenie zdravotnej a duševnej spôsobilosti na výkon štátnej služby, t) nastúpiť do výkonu štátnej služby bezodkladne po zrušení rozhodnutia o skončení služobného pomeru a oboznámiť s týmto rozhodnutím bezprostredne nadriadeného.

Podľa § 233 zákona o štátnej službe príslušníkov policajného zboru oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán pri posudzovaní veci objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 238 zákona o štátnej službe príslušníkov policajného zboru za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazom sú najmä výpovede, vyjadrenia osôb vrátane účastníkov konania, odborné posudky, znalecké posudky, správy, vyjadrenia a potvrdenia orgánov a organizácií, listiny, veci a obhliadka. Účastník konania je oprávnený navrhovať na podporu svojich tvrdení dôkazy. Oprávnený orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v danej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci zistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili správny právny názor. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

Z administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že Minister vnútra Slovenskej republiky Personálnym rozkazom č. 741 zo dňa 22.12.2005 prepustil žalobcu podľa § 192 ods. 1, písm. e/ zákona zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru, s tým, že služobný pomer mu končí dňom doručenia rozhodnutia podľa § 194 ods. 3 tohto zákona; v dôvodoch uviedol skutok kladený žalobcovi za vinu; zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy videl v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom policajného zboru, keď v záujme získať finančné prostriedky zneužil svoje služobné postavenie a bez zákonného dôvodu prevzal od osôb pri vstupe z Ukrajiny na územie

Slovenskej republiky finančný obnos nezistenej hodnoty a meny, alebo nezistený predmet, tieto si ponechal pre seba, pričom tieto skutočnosti neoznámil svojmu nadriadenému ani inému príslušnému orgánu; ponechanie žalobcu v služobnom pomere považoval na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na svedomitom plnení služobných povinností dôsledkom dodržiavania služobnej disciplíny a všeobecne záväzných právnych predpisov všetkými príslušníkmi policajného zboru, konštatujúc, že by bolo v príkrom rozpore s dôležitými záujmami štátnej služby, ak by v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý vzatím finančného obnosu ohrozil aj svoju nestrannosť z hľadiska výkonu svojej služobnej činnosti pri ochrane vonkajšej štátnej hranice Európskej únie, pričom toto konanie neospravedlňujú ani predchádzajúce dobré výsledky v jeho služobnej činnosti.

Na základe rozkladu žalobcu Minister vnútra Slovenskej republiky preskúvaným rozhodnutím č. p. KM-22/PK-2006 z 28.2.2006 rozklad ako nedôvodný zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia konšatoval, že protiprávne konanie žalobcu zakladajúce dôvod jeho prepustenia mu bolo preukázané zákonným spôsobom. Na námietky žalobcu neprihliadol z dôvodu ich neopodstatnenosti. Uviedol, že jeho konanie bolo preukázané viacerými dôkazmi, najmä však použitými informačno-technickými prostriedkami, ktorých použitie bolo realizované zákonným spôsobom a to na základe rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, vydaného pod č. KS KE-V-338-3/2005-6-Ntt 324/2005 zo dňa 4.10.2005 a o hodnovernosti a o výsledkoch použitia ITP, sa presvedčila v odvolacom konaní aj Poradná komisia ministra vnútra SR, ktorá z ich prehliadnutia vyhotovila úradný záznam. Konšatoval, že rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru je personálnym konaním a preto toto konanie nemožno spájať s trestným konaním, keďže ide o dve samostatné konania, ktoré vzhľadom na svoj charakter majú odlišnú právnu úpravu a líšia sa od seba vo viacerých znakoch, porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom samo o sebe nevyžaduje, aby sa policajt dopustil konkrétneho trestného činu. Postup a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa považoval za správne a v súlade so zákonom.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov postupovali v preskúvavacom konaní v súlade so zákonom, keďže z vykonaného dokazovania v danej veci bolo preukázané, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania tak, ako je uvedené v napadnutých rozhodnutiach. Protiprávne konanie žalobcu, ktorého sa dopustil v mesiaci október 2005, keď pri výkone štátnej služby prevzal a ponechal si pre seba finančné obnosy

nezistenej hodnoty a meny, alebo nezistené predmety od neznámych občanov z Ukrajiny pri jej vstupe na územie Slovenskej republiky preukazujú informačno-technické prostriedky, o ktorých vierohodnosti sa presvedčila poradná komisia ministra vnútra SR, ktorú skutočnosť potvrdila vo svojom stanovisku. Nemožno nechať bez povšimnutia skutočnosť, že žalobca v správnom konaní vo vyjadrení uviedol, že nie je si vedomý porušenia služobnej prísahy, a preto sa k veci viac nevyjadruje, nesúhlasil s tým, aby sa konalo vo veci prepustenia zo služobného pomeru, avšak nepredložil a ani nenavrhol taký dôkaz, ktorým by relevantným spôsobom vyvrátil skutkový stav kladený mu vinu, alebo ospravedlnil svoje protiprávne konanie, pričom z listinných dôkazov vyplýva, že žalobca svojim nadriadeným bol oboznámený so začatím personálneho konania a z výsledkami zisťovania a teda aj z dôvodmi prepustenia zo služobného pomeru dňa 16.12.2005 a s doplneným dokazovaním dňa 20.12.2005. Pokiaľ žalobca namietal v preskúmvacom konaní, že žalované správne orgány nezistili skutkový stav dostatočne a ani dôkazy neboli zabezpečené v súlade s právnymi predpismi, súd prvého stupňa správne na ne neprihliadol a ani odvolací súd nemohol na jeho námietku prihliadnuť, pretože protiprávnosť konania žalobcu vyplýva z listinných dôkazov zadovážených právnymi orgánmi v súlade s § 238 zákona. Dôkazy zadovážené v správnom konaní nevybočovali z rámca dôkazných prostriedkov ustanoveného v § 238 zákona a boli získané legálnym spôsobom, najmä treba zdôrazniť, že použitie ITP bolo schválené rozhodnutím súdu a sprostredkované zadokumentované policajným orgánom v úradnom zázname z 19.12.2005 a súčasne z konania správnych orgánov vyplýva, že žalobcovi bolo v priebehu tohoto konania umožnené právo na vyjadrenie, ktoré žalobca však nevyužil, pretože okrem toho, že uviedol, že nie je si vedomý porušenia služobnej prísahy a že nesúhlasí s personálnym konaní o prepustení, sa k podstate samej vo veci nevyjadril, z ktorých dôvodov správne orgány správne vzhľadom na pasívny postoj žalobcu vychádzali len zo zistených skutočností zadovážených nimi v personálnom konaní. Aj podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán zadovážené dôkazy vykonal a vyhodnotil spôsobom, ktorý zodpovedá ustanoveniu § 238 zákona, podľa vlastnej úvahy, každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, a preto na základe takto vykonaného dokazovania dôvodne dospel k záveru, že žalobca v rozhodnutí popísaným spôsobom neoprávnene vyberal z pasov alebo preberal bankovky od občanov Ukrajiny, ktorým umožnil bezproblémový vstup na územie Slovenskej republiky a bankovky si ponechal alebo sa o ne delil s kolegom, pričom žalobca neprodukoval dôkazy, ktoré by tento záver vyvrátili. Rozhodnutie žalovaných správnych orgánov obsahuje všetky formálne aj obsahové náležitosti, ktoré vyžaduje ustanovenie § 241 zákona, najmä, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, akými

úvahami sa správny orgán riadil pri hodnotení dôkazov a použití predpisov, na základe ktorých rozhodol. Námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia žalovaného.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu konanie, ktorého sa žalobca dopustil je v rozpore s obsahom služobnej prísahy a služobnými povinnosťami policajta a preto správne orgány vzhľadom na všetky okolnosti daného prípadu správne kvalifikovali jeho konanie ako zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy podľa § 192 ods. 1, písm. e/ zákona.

Odvolací súd neprihliadol ani na námietku žalobcu, že nebol mu preukázaný skutok, kladený mu za vinu, pretože trestné konanie doposiaľ nie je ukončené, z dôvodov, že v danej veci súd na základe žaloby preskúmava v zmysle § 244 ods. 1, 2, 3 O.s.p. v spojení s §§ 247 a nasl. postup správnych orgánov, ktoré je personálnym konaním a nie je možné ho spájať s trestným konaním. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti samo o sebe nevyžaduje, aby sa policajt dopustil trestného činu. Otázka trestno-právnej zodpovednosti nemusí byť zhodná so skutočnosťami, ktoré tvoria podklad pre prijatie personálneho opatrenia. Porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom nemožno podmieňovať spáchaním trestného činu. Z uvedených dôvodov neukončenie trestného konania vedeného voči žalobcovi vo veci skutku, ktorého sa mal dopustiť v mesiaci október sám osebe nie je dôkazom, že žalobca sa nedopustil protiprávneho konania uvedeného v preskúvanom rozhodnutí žalovaného.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že v konaní pred súdom prvého stupňa došlo k vadám konania podľa § 221 ods. 1 O.s.p., pretože súd prvého stupňa nevykonal ním navrhovaný dôkaz a to sám sa neoboznámil s analýzou videozáznamu, podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa postupoval v preskúvanom konaní v súlade s ustanovením § 250i O.s.p.

Podľa § 250i ods. 1, 2, 3 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7

ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúvaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súd môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Z uvedenej právnej normy vyplýva, že zákonodarca ponecháva na úvahe súdu, či vykoná dôkazy potrebné za účelom preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu súdom.

Z obsahu administratívneho spisu žalovaného správneho orgánu vyplýva, že na zistenie skutočného stavu veci si správne orgány oboch stupňov zadovážili dostatok skutkových podkladov, náležite zdokumentovali skutok, v ktorom videli protiprávne konanie žalobcu v rozpore so služobnou prísahou a služobnými povinnosťami, pričom z tohto spisu súčasne vyplýva, že správne orgány oboch stupňov v konaní postupovali v súčinnosti žalobcu, ktorý však sa k veci samej odmietol vyjadriť, v správnom konaní bol nečinný, nepredložil a ani nenavrhol žiadne dôkazy, pričom s predmetom personálneho konania bol oboznámený. Z vykonaných dôkazov a to predovšetkým z prepisu videozáznamu a z výpovede svedka tvoriaceho obsah administratívneho spisu aj podľa názoru odvolacieho súdu protiprávne konanie žalobcu v rozpore so služobnou prísahou a so služobnými povinnosťami bolo dostatočne preukázané, a preto súd prvého stupňa nepochybil, pokiaľ nevyhovel návrhu žalobcu na zopakovanie dôkazu oboznámením sa s videozáznamom. Súčasne odvolací súd poukazuje na to, že súd prvého stupňa sa v preskúvavacom konaní oboznámil so znaleckým posudkom KEÚ PZ Bratislava, č. p. PPZ-6075/KEÚ-BA-EXP-2006 zo dňa 31.6.2006, ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní a v preskúvavacom konaní predložený žalobcom, a súčasne v rámci odvolacieho konania sa s ním oboznámil aj odvolací súd.

I keď sa v posúdení správania žalobcu dňa 16.10.2005 znalec v znaleckom posudku a poradná komisia ministra nezhodujú, keď znalec povinný skúmaním technických otázok na rozdiel od členov komisie profesionálne činných v colnom prostredí v správaní žalobcu

podozrivé aktivity nevidel, v kontexte s ďalším posudzovaným správaním žalobcu, kde sa zhodli znalec a komisia, ako aj s výpoveďou svedka Júna, ktorému nebol dôvod neveriť, odvolací súd dospel k názoru, že záver správnych orgánov o tom, že „žalobca neoprávnene vyberal z pasov alebo preberal bankovky od občanov Ukrajiny, ktorým umožnil bezproblémový vstup na územie Slovenskej republiky a bankovky si ponechal alebo sa o ne delil s kolegom“ bol dôvodný a námietky žalobcu neboli spôsobilé tento záver vyvrátiť. Napokon samotný žalobca potvrdil, že zo znaleckého posudku vykonaného v trestnom konaní vyplýva popis skutku, ktorého sa dopustil dňa 18.10.2005, ktorý sám osebe by bol dostatočným dôkazom na preukázanie skutočností jeho protiprávneho konania proti služobnej prísaha a plnenia si služobných povinností príslušníka policajného zboru.

Odvolací súd opätovne dáva do pozornosti, že personálne konanie o prepustení príslušníka policajného zboru v štátnej službe je nezávislé od výsledkov trestného konania. Rozhodnutím ministra vnútra SR o prepustení zo služobného pomeru sa nerozhoduje o vine príslušníka PZ z hľadiska jeho trestnej zodpovednosti podľa Trestného zákona, ale o jeho zotrvaní, resp. nezotrvaní v služobnom pomere, pretože svojim protiprávnym konaním sa spreneveril služobnej prísaha a služobným povinnostiam, a preto ani prípadné oslobodenie policajta spod obžaloby z trestného činu neznamená, že tento neporušil zákon.

Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval námietku žalobcu, že súd prvého stupňa sa dopustil chyby v konaní podľa § 221 ods. 1 O.s.p., za nedôvodnú.

Z vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd za neopodstatnenú považoval aj ďalšiu námietku žalobcu, a to, že konštatovanie súdu prvého stupňa, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, vychádza z nesprávneho zistenia skutkového stavu a z nesprávneho posúdenia, pretože protiprávnosť konania žalobcu žalovaným správnym orgánom bola dostatočne preukázaná a aj podľa názoru odvolacieho súdu prípadné ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je vecne a právne správne, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý

rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1 potvrdil.

Odvolací súd žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože mu v tomto konaní nevzniklo právo na ich náhradu, keďže v tomto konaní bol neúspešný.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 2. decembra 2008

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu